

Nr 69.

Ankom till Riksdagens kansli den 6 maj 1911 kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition till Riksdagen angående efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter kaptenen i Jämtlands fältjägerregementes reserv Olof Lundin.

(3:e Afd.)

I en till Riksdagen afläten, till statsutskottet för förberedande behandling öfverlämnad proposition, nr 178, af den 7 april 1911 har Kungl. Maj:t under åberopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag föreslagit Riksdagen medgifva, att kronans rätt till danaarf efter kaptenen i Jämtlands fältjägerregementes reserv Olof Lundin må efterskännas till förmån för Lundins oäkta dotter Hildur Lundin.

Till ofvanberörda statsrådsprotokoll har departementschefen i ärendet anført följande:

*Departements-
chefens
yttrande.*

»Kaptenen i Jämtlands fältjägerregementes reserv Olof Lundin afled ogift den 10 juli 1908 i Östersund utan att efterlämna kända arfvingar. Af instrumentet öfver den efter honom den 18 i samma månad förrättade bouppteckningen inhämtas, att behållningen i boet efter afdrag af skulderna utgjorde 6,847 kronor 18 öre.

I en till Kungl. Maj:t den 20 februari 1911 inkommen skrift har nu Hildur Lundin, under uppgift att hon vore oäkta dotter till bemälda Olof Lundin, i underdånighet anbållit, att Kungl. Maj:t måtte till sökanden afstå den rätt till danaarf, som sålunda föreläge för kronan; och har sökanden därvid bifogat en af distriktskassören Axel Kihlbaum i egenkap af vederbörligen förordnad god man den 5 juli 1910 afgifven

redovisningsräkning, utvisande att behållningen då uppgick till 7,134 kronor 21 öre. Till stöd för sin anhållan har sökanden åberopat åtskilliga jämväl bifogade intyg af i orten boende personer, däri vitsordats, att Olof Lundin i lifstiden oförbehållsamt utgifvit sökanden såsom sin dotter och under en följd af år bidragit till hennes underhåll, samt att sökanden, som, efter det hon uppnått femton års ålder, försörjt sig med eget arbete, hufvudsakligen kontors- och skrifgöromål, ständigt fört en hedrande vandel och befunne sig i fattiga omständigheter, hvadan hon vore väl förtjänt af att komma i åtnjutande af berörda arfsmedel.

Öfver ifrågavarande ansökning har Kungl. Maj:ts befallningshafvande i Jäntlands län afgifvit infordradt underdånigt utlåtande, hvarvid Kungl. Maj:ts befallningshafvande öfverlämnat yttrande från magistraten i Östersund; och har Kungl. Maj:ts befallningshafvande i likhet med magistraten tillstyrkt bifall till ansökningen.

Kammaradvokatfiskalsämbetet, hvars yttrande jämväl infordrats, har meddelat, att ämbetet, som först genom mottagandet af nådig remiss i ärendet erhållit kännedom om ifrågavarande danaarf, icke vidtagit några åtgärder för detsammas indrivande, hvarjämte ämbetet, beträffande själfva saken, hemställt, att, då det måste anses ställdt utom allt tvifvel, att Olof Lundin varit sökandens fader, samt sökanden enligt hvad i ärendet intygats, vore i fattiga omständigheter och fört en god vandel, nådig proposition till Riksdagen måtte aflåtas i syfte att kronans rätt till danaarf efter Lundin måtte efterskänkas till förmån för sökanden.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit hemställer jag i underdånighet, att Kungl. Maj:t måtte föreslå Riksdagen medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarf må efterskänkas till förmån för sökanden.»

Utskottet, som icke haft något att erinra emot förevarande framställning, hemställer,

att Riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition.

Stockholm den 5 maj 1911.

På statsutskottets vägnar:

G. BILLING.